

ଗାଈଆବାଦ ବିକାଶ ପ୍ରାଧିକରଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଶ୍ରୀ ବିକ୍ରମ ଚୌଧୁରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଜୁଲାଇ 14, 1995

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ:

ନିୟମିତକରଣ ଏବଂ ବେତନରେ ସମାନତା— ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ନିୟୋଜିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ— ନିୟମିତ ପଦବୀ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ମଜୁରୀରେ ସମାନତା ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁ ନାହିଁ— ସେବା ସମାପ୍ତି— ଯିଏ ଶେଷରେ ଆସିବ, ସିଏ ପ୍ରଥମେ ଯିବ, ନୀତିକୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଛି— ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି— ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ କିମ୍ବା ସ୍ଥାନୀୟ ସ୍ତରରେ ପ୍ରଚଳିତ ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହା ପାଖରେ ଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଦୈନିକ ମଜୁରୀରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ନିୟୋଜିତ କରିଥିଲେ । ନିୟୁକ୍ତିରେ ସମାନତା ଏବଂ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ଦରମା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସେବାର ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ ଦାବି କରି ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଯେଉଁ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ମାମଲା ଆସିଥିଲା, ସେ ନିୟମିତକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଆଇନର ଧାରା 25F ଏବଂ 25G ର ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଧାରା 25F ଏବଂ 25G ଏଠାରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ; ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ସ୍ଥାନୀୟ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ, ଯାହାର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକ ଲାଗୁ ହେବା କଥା, ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଶିଳ୍ପ ହୋଇନଥିବାରୁ, ସେହି ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ 1. ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କର ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଶିଳ୍ପ ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମରେ ଥିବା ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ହାତରେ କାମ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଦୈନିକ ମଜୁରୀରେ ନିୟୋଜିତ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତର କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ତେବେ ଶେଷରେ ଆସି ପ୍ରଥମେ ଯାଆନ୍ତୁ ନୀତି ଅନୁସରଣ କରାଯିବ ଉଚିତ ଏବଂ ପୁନଃ-ନିୟୁକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଲେ, ବିସ୍ଥାପିତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଯିବ । ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷତା, ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଉତ୍ତମ ବିବେକର ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୀତି ସହିତ ସୁସଂଗତ ଅଟେ ।

2. ଆବେଦନକାରୀ ପାଖରେ ଥିବା ପ୍ରକୃତଗୁଡ଼ିକର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ସେବା ନେବା ଆବଶ୍ୟକ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାଲୁଥିବା ପ୍ରକୃତଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ହେବା ପରେ, ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ କୌଣସି ନୂଆ ପ୍ରକୃତ ହାତକୁ ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ନୂଆ ପ୍ରକୃତ ସ୍ଥାନରେ ନୂଆ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ବଦଳରେ, ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ଦୈନିକ ମଜୁରିଆଙ୍କ ସେବା ନେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ହାତରେ କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ନ ଥିଲେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀ ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ଭିତ୍ତିକ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ବରିଷ୍ଠତା ବଜାୟ ରଖିବା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ବରିଷ୍ଠତା କ୍ରମରେ ସବୁଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସେବା ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

3. ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଦିନ ମଜୁରିଆ କର୍ମଚାରୀ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ କୌଣସି ନିୟମିତ ପଦବୀ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ, ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନ ଦରମା ଦେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀ ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, କିମ୍ବା ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଚଳିତ ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6481/1995

28.2.94 ତାରିଖରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିବିଧ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 11535/1991 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆଗତ ହୋଇଛି ।

ଓ.ପି. ରାଣା, ଆର୍. ବି. ମିଶ୍ର ଏବଂ ନଜିନ ତ୍ରିପାଠୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ପ୍ରମୋଦ ସ୍ୱରୂପ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ବିଲମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ପ୍ରମୋଦ ସ୍ୱରୂପ ନୋଟିସ୍ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । 28.2.1994 ତାରିଖରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦେଖାନୀ ବିବିଧ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 11535/1991 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ମାନ୍ୟବର ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଆଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ନଗର ଯୋଜନା ଓ ବିକାଶ ଅଧିନିୟମ, 1973 ଅନୁଯାୟୀ ସହରାଞ୍ଚଳର ପରିକଳ୍ପିତ ବିକାଶ ପାଇଁ, ଚାଲୁଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦୈନିକ ମଜୁରିରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ନିଯୁକ୍ତିରେ ସମାନତା ଏବଂ ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ଦରମା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସେବାର

ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ ଦାବି କରି ସେମାନେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏକକ ବିଚାରପତି, ନିୟମିତକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ମନା କରିବା ସହିତ, ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ ଧାରା 25F ଏବଂ 25G ର ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଧାରା 25F ଏବଂ 25G ର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ଯୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସେଠାରେ ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ ଅଛି ଏବଂ ଯଦି ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ ସେଥିରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଲାଗୁ କରାଯିବ । ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଶିଳ୍ପ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିନିୟମରେ ଥିବା ସମରୂପ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । ବିଦ୍ଵାନ ବିଚାରପତିଙ୍କର ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଜଣେ ଶିଳ୍ପ ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମରେ ଥିବା ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି । ମାନ୍ୟବର ବିଚାରପତି ଯାହା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ କାମ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଦୈନିକ ମଜୁରୀରେ ନିୟୋଜିତ ଅସ୍ଥାୟୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତର କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ତେବେ ଶେଷରେ ଆସି ପ୍ରଥମେ ଯାଆନ୍ତୁ ନୀତି ଅନୁସରଣ କରାଯିବ । ଉଚିତ ଏବଂ ପୁନଃ-ନିୟୁକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଲେ, ବିସ୍ଥାପିତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଯିବ । ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷତା, ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ଉତ୍ତମ ବିବେକର ସୁପ୍ରିମିଷ୍ଟି ନୀତି ସହିତ ସୁସଂଗତ ଅଟେ । ତେଣୁ, ମାନ୍ୟବର ବିଚାରପତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦୈନିକ ମଜୁରୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଲାଗୁ କରିଥିଲେ ।

ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆଦେଶର ପ୍ରଭାବ ଅନୁଯାୟୀ, ପାଖରେ କୌଣସି ପ୍ରକଳ୍ପ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ କାମରେ ନିୟୋଜନ କରିବେ । ସେହି ଆଶଙ୍କା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ବୋଲି ମନେ ହେଉନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ, ହାତରେ ଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ସେବା ନେବା ଆବଶ୍ୟକ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାଲୁଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ହେବା ପରେ, ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ କୌଣସି ନୂଆ ପ୍ରକଳ୍ପ ହାତକୁ ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ନୂଆ ପ୍ରକଳ୍ପ ସ୍ଥାନରେ ନୂଆ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ବଦଳରେ, ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ଦୈନିକ ମଜୁରିଆଙ୍କ ସେବା ନେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ପ୍ରକଳ୍ପ ନ ଥିଲେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀ ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ଭିତ୍ତିକ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ବାରିଷ୍ଟତା ବଜାୟ ରଖିବେ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ବାରିଷ୍ଟତା କ୍ରମରେ ସବୁଠାରୁ ବରିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସେବା ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଦିନ ମଜୁରିଆ କର୍ମଚାରୀ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ କୌଣସି ନିୟମିତ ପଦବୀ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ, ନିୟମିତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହ ସମାନ ଦରମା ଦେବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀ

ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରୀ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, କିମ୍ବା ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଚଳିତ ମଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରାଗଲା । ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଜି. ଏନ୍.

ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭୋକ୍ତାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଗାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।